

Neplakala, to by lhala

Karel Plíhal

1. Neplakala, to by lhala, jenom trochu zavzlykala,
A D Emi Hmi(7) E7 A(7)
a já smál se, a já smál se, ty má malá, ty má malá.
2. Trochu se jí chvěla víčka, malá bílá katolička,
a já cudně koukal na ni dle šestého přikázání.
3. Řek' sem jí, že budu knězem, za tím bezem, pod tím bezem,
až já jednou budu knězem, tak se spolu takhle slezem.
4. Tomu jsme se smáli oba, byla vlahá letní doba,
všude kolem zlí psi vyli, že jsme se jim nelíbili.
5. Že tak mladí jdeme krajem, že tak mladí už si hrajem
na tak velmi vážné věci, to psi musí zlobit přeci.
6. = 1. + ... ty má malá.